

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XII 15 Kč / 0,5 €

4/2010

Indiaka...

jak že se to vlastně hraje?

Vzhůru za hranice

pět měsíců v dánské Logumkloster Hoejskole

Léto v YMCA

spousta prázdninových zážitků z domova i ze světa

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XII, 4/2010

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Letní radovánky končí, ale ymkař má důvod k radosti stále.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek
František Kroužil

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Pavel Hušek
Filip Rajnoch
David Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.
Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 8. 2010
Uzávěrka příštího čísla: 20. 10. 2010

Milí čtenáři!

Končí léto a tak vám Protein přináší malé ohlédnutí za tím, co jste mohli v YMCA prožít. Tedy ti, kdo se akcí zúčastnili, mohou vzpomínat na ty intenzivní chvíle prožité spolu s přáteli starými i novými v netradičních prostředích nebo se můžete nechat články inspirovat pro léto příští.

V čísle najdete dva příspěvky zahraničních autorů, jde o vzpomínkové gratulace dvou významných ymkařů, kteří se podíleli na obnovení práce YMCA v Československu po pádu komunismu na počátku 90. let minulého století.

Příspěvky k tématu čísla jsou jak domácí - TSCZ a Valkounov, tak ze zahraničních aktivit ymkařů - Vzhůru za hranice o studiu na Logumkloster Højskole v Dánsku, Spojené YMCA národy o ymkařském setkání v německém Michelstadtu. Celé téma uvozuje sumarizační článek Léto v YMCA.

Korfbalisté YMCA Znojmo prožili opět úspěšný rok a o svou radost se s vámi dělí ve dvou článcích, z nich jeden popisuje i oslavy 20. výročí znovuoobnovení činnosti YMCA u nás. Sportovně laděné téma přináší i pokračování informací o indíace - super hře, kterou se snad podaří více zpropagovat. Tentokrát se můžete seznámit s kompletními pravidly této rychlé a zábavné hry.

Zcela z jiného soudku jsou dva příspěvky Andrey Gröschlové. Publikuje dílčí výstupy práce na Výchovně-vzdělávacím systému YMCA a minimálních kompetenčních profilech pracovníků s dětmi a mládeží. Všem vedoucím v YMCA články doporučuji, neboť se budou každého týkat, není tedy na škodu, když do nich začnete postupně pronikat.

Z kolektivních členů YMCA dnes představujeme aktivní Ústí nad Labem, no a pak tradiční fejetonek Renaty Francové a to je pro tentokrát vše.

J. V. Hynek

- 4 Potřebný zázrak**
Dörf Weder
- 5 Farizeus a celník**
David Nečil
- 6 Léto v YMCA**
Jaroslav V. Hynek
- 8 TSCZ 2010**
Káča Hubená
- 10 Valkounov teen 2010**
Barbora Čašková
- 18 Vzhůru za hranice**
Edita Djakoualnová
- 14 Spojené YMCA národy**
Filip Rajnoch
- 20 Indiaka - jak že se to hraje?**
Marie Čašková
- 22 YMCA Znojmo slaví sportem**
Aladár Dančo
- 24 Priority YMCA v ČR**
Andrea Gröschlová
- 28 Kráčeli jsme společně**
Odd Bjoernsen
- 30 Cementová lady**
Renata Francová
- a mnoho jiného...

Potřebný zázrak

Byl chladný únor roku 1991, když jsem seděl v zasedací místnosti pod střechou jedné ohromné budovy na Poříčí 12 v Praze, tehdejšího sídla “Československého svazu tělesné výchovy a sportu”. Se mnou tam byl Dr. Lubor Drápal, několik dalších osob pokročilého věku a Dieter Reitzner z rakouské YMCA. Bylo mi řečeno, že nedávno znovuobnovili “jejich Ymku” a že bych měl podpořit její rozvoj – a pomoci jim získat zpět budovu, ve které se nacházíme, včetně několika dalších táborových základen a domů, které bývaly centry YMCA, a které byly vyvlastněny za komunistického režimu po II. světové válce.

Cítil jsem se bezmocně. Stál jsem tam, nový evropský generální sekretář reprezentující evropskou Ymku, s malou kanceláří v St. Gallen ve Švýcarsku, s jedinou sekretářkou a se sumou peněz, která těžko stačila na pokrytí jen našich vlastních nákladů. A Československo bylo pouze jednou ze zemí, za které po roce 1989 zcela nečekaně převzala zodpovědnost Evropská aliance YMCA. Byly to také Pobaltské republiky, Polsko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko – a později i Arménie, Rusko, Ukrajina, Bělorusko..., všichni čelící stejným výzvám. Střední a Východní Evropa se měnila rychle a dramaticky a my, naprosto nepřipravení, jsme byli nuceni jednat. Zde byla potřeba zázraky.

Prosinec 1998, stejná budova

Společně se sekretariátem YMCA v ČR jsem slavnostně otevřel kanceláře nového sídla YMCA Europe v ulici Na Poříčí 12, která sem přesídlila ze Švýcarska. Už rok mám vlastní kancelář v této budově, kterou zrenovovala a kterou vlastní YMCA v ČR. Toto hnutí se krok za krokem stalo vzkvétající mládežnickou organizací. Dovedete si představit mé pocity? Nebylo to nic menšího než zázrak a Boží požehnání, že díky oddané práci lídrů české YMCA a podpoře mnoha přátel v Evropě, Severní Americe a v celém světě, se stal takový pokrok možným.

Květen 2009, Německo

Setkal jsem se s novým českým generálním sekretářem Michaellem Erdingerem. Poznal jsem v něm toho kdysi malého a plachého chlapce, se kterým jsem se setkal v polovině devadesátých let v malé vesnici na českém venkově, kde hrál na klávesy. Pomáhali jsme jim tam zavést skupinu TenSingu a místní Ymku. A znovu jsem si uvědomil: tento zázrak není pouze o výstavbě a rozvoji

budov a organizací; je to v první řadě hlavně o rozvoji člověka. YMCA je o mladých lidech a o jejich růstu a rozvoji ducha, duše i těla. Je to tak vzrušující a je to důvod k vděčnosti za to, že jsme byli a jsme součástí Božích plánů s námi, lidskými bytostmi – a s českou Ymkou!

*Dölf Weder, Rev. Dr. theol.
generální sekretář YMCA Europe v letech 1990-1999*

FARIZEUS A CELNÍK

(Lukáš 18,9-14)

Děkuji ti Bože, že nejsem jako ten farizeus. Jen se na něj podívej. Tváří se kdovíjak zbožně a přitom je jako obřelý hrob – navrch huj a vespod fuj. Děkuju Ti za to, že já věřím upřímně, že já se umím pokorit. Ten farizeus si myslí, že to bude mít u tebe dobré, když odevzdá desátek z máty kopru, ale přitom je pyšný až Ty bráníš. To já pro jistotu neodevzdám vůbec nic, abych byl spasen pouhou vírou. Jen se na něj podívej na pokrytce, jak se tam v chrámu vytahuje na toho chudáka celníka. Ještě, že nejsem Pane Bože takový přezbožnělý náfuka, kterého nikdo nemá rád.

Pane Bože, kde já tu modlitbu slyšel? Pane Bože slyšš mě v tuhle chvíli vůbec?

Ježíš nám tady tak trochu podstrčil zdánlivé řešení svého příběhu. Úplně převrátil role – tehdy byli farizeové poctiví a vážení občané svého města. Nekradli a nebyli to kolaboranti. Naopak farizeové byli hluboce věřící lidé. Vždyť to tady čteme: Přispívá na církev. I do kostela chodí. A nakonec – modlí se přece k Bohu. Zkrátka slušný člověk.

Zatímco jací byli celníci? No ve skutečnosti to ten farizeus tak trochu vystihl. Moc poctivosti v tom jeho byznysu nebylo. Vydělával na tom, že s posvěcením cizí okupační moci odfral své spoluobčany a bližní. Celníci – si pronajímali mýta za peníze od okupantů a své vlastní lidi ždímalí, aby svoje peníze dostali zase zpět.

Ježíš však pochválí celníka, kdežto farizeovi odejme právo na ospravedlnění a my máme pocit že jsme to pocho-pili, že jsme na to vyzráli. Hodný je vlastně ten celník protože je pokorný a zloduch je ten farizeus – vejtaha a náfuka. Máme pocit, že jsme na to vyzráli. Ale ve skutečnosti na nás Ježíš nastražil past.

Ve chvíli, kdy se začneme poměřovat s tím farizeem, jsme na tom stejně jako on. Jenom s opačným znaménkem. Jen si zkuste znovu přečíst první odstavec této úvahy. Jak snadné, že? Odsoudit farizea.

V čem je tedy problém? Problém je v tom, když se chceme svěřit k Bohu po zádech druhého člověka. Farizeus neodešel bez ospravedlnění ani kvůli způsobu svého života ani protože si přišel pro sebepotvrzení. Problém je v něčem jiném – totiž že svůj image, své potvrzení nezaložil v Bohu, ale v tom celníkovi. Měřítkem života mu nebyl Bůh, ani víra, ale srovnávání s problematickým bližním.

Je to problém nejméně ze dvou důvodů. Tím první je, že mu to uzavře cestu k tomu celníkovi, jakožto k bližnímu. Když se s někým poměřuji, když chci, aby na jeho temných stránkách vynikla moje skvělost – pak tomu druhému vlastně nepřeju nápravu. Kdyby se stal dobrým – moje cena by tím klesla. Ten s kým se poměřuji se mi nemůže stát bližním. Je jenom odrazovým můstkem mých vlastních ambicí. Důvodem k sebechvále. To je hluboce lidské jednání. Se škodolibou radostí sledujeme lidské poklesky, abychom si mohli říct – ještě na tom nejsem tak špatně. Dokonce si do druhých lidí projektujeme a vkládáme svá vlastní hříšná přání a motivy, abychom se jich zbavili.

Za druhé je to problém, protože pokud nezažijeme nějakou zásadní ztrátu sebeúcty – vždycky najdeme vhodnou oběť, která je na tom ještě hůř než my. Někoho, kdo to ještě víc zvorál a pokazil. Vždycky najdeme ještě nižší latku, abychom si vylepšili vlastní image.

Jenže Bůh pro nás nemá takhle malé cíle. Máme se sice poměřovat, ale zvolit jiné měřítko. Mluví se o tom hned na začátku Bible – stvořil nás ke svému obrazu. Pokud chceme mít měřítko pro svůj život, pak je to Boží láska, odpuštění, spravedlnost...

A pro koho by to snad bylo málo konkrétní, může ten obraz Boží zřetelně vidět na Kristu. Jak píše apoštol v listu Koloským – On je obraz Boha neviditelného. A tak svůj vlastní image už nemusíme odvozovat z toho, abychom se negativně poměřovali na špatném příkladu druhých, ale smíme sami sebe odvozovat od Krista. A to natolik až se Pavel odváží napsat (Ga 2,20) – nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.

I když této lásce ještě mnoho dlužíme, přesto v sobě neseme také její obraz. A to nám naopak může cestu k druhým otevřít.

David Nečil

Léto v YMCA

Během celého roku je ve všech Ymkách čilý ruch. Nabízí na celém území České republiky řadu aktivit - celoročně pracující skupiny (kroužky, kurzy, kluby...), školení, různé služby - nízkoprahová a mateřská centra, víkendovky a nespočet jednorázových akcí. Také na ústředí YMCA v ČR není dne, kdy by od ymkařů nedorazil email, nezazvonil telefon nebo se někdo z nich nestavil. Prostě celá YMCA žije.

Ale úderem 1. července jako by vše utichlo. Až na výjimky o ymkaře nezavádíme, na emaily jsou reakce sporadické a zdálo by se, že YMCA zcela usnula. Opak je pravdou. Pro mnohé z ymkařů přichází čas vyvrcholení celoročních aktivit, čas, kdy zalézáme do lesů a trávíme ho s partou těch, které nám svěřili rodiče. Čas, kdy zúročíme naši půlroční přípravu v týmu vedoucích a s hravostí nám vlastní se pustíme do díla. Ať jsou na táboře ti, které za celý rok dobře známe, nebo noví, zcela neznámí, vždy mohou s Ymkou zažít neopakovatelné zážitky a samozřejmě my vedoucí s nimi.

Široká paleta aktivit a tedy i různých táborů se odráží i v těch, které jsme letos stihli navštívit, nebo se jich účastnit jako vedoucí. Přestože jich bylo letos jen 5 (navštívit více táborů nám zabránila sádrová noha Mikiho Erdingera), bylo toho hodně rozličného co jsme zažili a viděli.

Stany, chaty, zděná budova, vysokoškolské koleje, rybníky, řeky, zapadlá zákoutí i velká města, to vše bylo koloritem táborů YMCA. Tato všechna prostředí mohou být zázemím úspěšného tábora. (Putovní tábory do výčtu nezařazují, neboť takové navštívit prakticky nelze.) Malé děti, pubertáči, jen holky, jenom kluci nebo i celé rodiny, všechny jsme na tábořech potkali. U všech jsme se setkali s veselím, s nadšením, ale i se slovy „to je voprud“, s radostí že nemusí být doma, ale i se steskem po rodičích. Všechny tyto skupiny mohou emocionálně prožívat své být v kolektivu, mezi jinými než v běžném roce a prožít něco odlišného od celoročního života.

Cesta kolem světa, mušketýři, pravěk či rody to vše mohou být motivace táborových her. A ve všech se může zrcadlit křesťanské vnímání světa. A vše zde shora uvedené nás může provázet po dobu týdne, deseti dnů, čtrnácti dnů ba i třech týdnů. A to vše letos pod vedením lidí z YMCA Brno, Živá rodina, Letohrad, T.S. Prostě různost jak ji v YMCA dobře známe. :-)

A co bylo všem navštíveným táborům společné?

Všude jsme našli nám společný červený trojúhelník (i když někde jsme museli více hledat :-)) a především tentokrát nikde nezapomněli na to, že YMCA je organizace křesťanská. Možná i proto jsme se neubránili při hodnocení cest slovům, které pronesla Maruška Čašková, že „v té YMCA jsou všude tak milí lidé“.

YMCA v ČR - tedy všechny její pobočky - kolektivní členové uspořádali v letošním roce 60 táborů. O některých z nich si můžete přečíst i na následujících stránkách tohoto čísla. Pokud se podíváte na fotky z nich, ale i z ostatních letních akcí, tak jistě objevíte další společný prvek - ze všech číší zážitků, síla okamžiku, něco co si právě zachycení odnesou do svého života a co jako malý střípek promění jejich vnímání světa i sebe samého, co posune zase o kousíček jejich charakter, schopnosti a dovednosti a právě to je součástí poslání YMCA.

J. V. Hynek a Miki Erdinger, foto: Barbora Čašková

Uběhly dva dny od konce toho našeho společně stráveného týdne a já s úsměvem na rtech sleduji, jak se internetový svět zaplňuje diskuzemi, fotkami, videi, ale hlavně vzpomínkami na nezapomenutelné chvíle z tábora. Abych vás co nejlépe seznámila s mým momentálním citovým rozpoložením, abyste vše, co zde píšete, lépe pochopili, tak se pokusím jen ve zkratce zmínit o tom, jak jsem se vlastně skoro omylem a na poslední chvíli dostala na tábor, jak jsem to celé vnímala a jaký to na mě zanechalo dojem.

Tak tedy. Byly tři týdny před začátkem tábora a já už byla smířená s tím, že budu někde jinde dobrovolně pomáhat s organizací akce u nás ve městě a budu mít plnou hlavu starostí místo toho, abych si užívala s lidmi, které mám ráda. Trošku se smutkem jsem poslouchala rozhovor tří lidí v autobuse, jak se natěšeně a nadšeně baví o táboře. Nejspíš jsem ten svůj smutek moc nemaskovala a tak mě začali přemlouvat a já už nedokázala dále odolávat a podlehla jsem. Načež druhý den jsem

podala přihlášku, vše řádně zaplatila (a za to těm třem moc děkuji!) Bála jsem se toho, jak to řeknu lidem, kterým jsem slíbila pomoc. Za nedlouho jsem zjistila, že se akce, na které jsem měla být místo tábora, pro malou účast nekoná. Byla jsem nadšená z toho, jak to vše dopadlo. Takže díky svému rozhodnutí na poslední chvíli jsem neměla moc času na to si představovat jaké to bude, neměla jsem čas se rok těšit (jako někteří z vás) a také vzhledem k tomu, že jsem v TenSingu pouze rok, tak jsem neměla ani tušení, jaké to může být. Tudiž jsem jela střemhlav úplně do něčeho nového, bez očekávání a možná s trochou obav.

Cesta byla pro mnohé z nás opravdu náročná, protože my, co jsme jeli z daleka, jsme na cestě strávili v podstatě celý den. Konečně v osm hodin večer jsme dorazili na místo, kde nás přepadla podivná skupinka lidí, která nás kouzelným bonbónem uvedla do NEXT LEVELU. Z domu, který se měl stát po deset dní našim domovem, jsme nejdříve byli trochu v rozpacích, ale postupem času jsme si ho zamilovali, už jen pro jeho výhled na hřbitov a další důvody, které nemusím dále zmiňovat :) Dny plynu-

ly rychle a my jsme se snažili do sebe dostat co nejvíce, abychom potom na koncertech ze sebe mohli toho také co nejvíce vydat. Každé ráno, jako rozcvičku, jsme se učili společný tanec, dopoledne a odpoledne před i po každým Kamilovým výborným jídlem, byl sbor (skvělý různorodý repertoár: Spousta andělů, Don't stop me, Pretender, Vakuum, Srarlight, Go down Moses, Do not pass me, Pár dní, Sober, Walk on a všemi milovaný Next Level, za který vděčíme Matušovi:) a také WS (drama, tanec, muzikál a kapela).

Občas tento nabytý program vystřídala překvapivá změna programu, jako Survival, speciální WS (fotodrama, volejbal, karetní hry, duchovno a výtvarno) nebo skládání Pionýrské slibu a následná spartakiáda. Pro mě osobně byly obrovským zážitkem večerní programy (Matrix, pořad Partička, večere a tančírna s Cullenovými ze Stmívání, karaoke a v neposlední řadě zamyšlení (většinou na téma filmu 12 podmínek dědictví, který jsme shlédli) a ranní nedělní program (čtení z Bible, umývání rukou na důkaz toho, že nás naši vedoucí mají rádi a potom dlouhé hromadné objímání), za který bych chtěla říct obrovské díky :)

Konečně v úterý nastal den pro první koncert neboli veřejnou generálku. Ukázali jsme s nadšením náš program lidem z Ústavu sociální péče v Mařenicích. A ve středu, dorazili jsme do Ústí nad Labem na náměstí Míru, kde jsme s vypětím všech sil zahráli při příležitosti oslav YMCA nejdříve zkrácený koncert, po kterém následovaly WS (stomp, tanec, minichor) a potom konečně přišel na řadu ten neopakovatelný, nesmírný, energický, zkrátka ten správně tensingový nářez! Bylo úžasné sledovat to nadšení všude kolem vás a úžas kolemjdoucích, protože sólisté zazpívali jak nejlépe uměli, kapela hrála jako profesionálové a sbor udělal úžasnou atmosféru. Na

nás tensingářích bylo vidět, jak si to užíváme, protože právě tohle nás všechny spojuje, právě tohle nás baví a právě pro tento pocit před koncertem trénujeme, protože nás tento pocit něčím naplňuje a uspokojuje :)

Tímto bych chtěla především poděkovat vedoucím, kteří přípravě programu věnovali hromadu času, kteří se nám věnovali, starali se o nás, a předávali nám vše, co umí. Taky vám všech bych chtěla moc poděkovat, každému zvlášť, protože bez vás by to nešlo, bez vás by to nebylo ono. Každý byl jedním článkem toho obrovského řetězu, který mohl rozpochybovat stroj hudby, muzikálu, tance a dramatu. Každý z vás přispěl k tomu, aby výsledek byl úžasný a mohl přinést radost mnohým lidem. Děkuji vám, za každý den, který jsem mohla s vámi prožít, protože jste mi ukázali, co je to opravdové přátelství, ochota pomoci a podržet druhého v nesnazi, ukázali jste mi, jak jen obyčejný úsměv dokáže člověka proměnit.

Musím říct, že jsem si to náramně užila nejen proto, že tento tábor byl pro mě v TenSingu první. Vzpomínky mi v hlavě blikají a jen tak svítit nepřestanou. Jen poslední věta na závěr: NEPLAKEJ, PROTOŽE TO SKONČILO, ALE BUĎ RÁD, ŽE SE TO VŮBEC STALO!!

Káča Hubená, foto: J VH a Anička

Valkounov teen 2010

- Expedice Čehokori

Na Vysočině uprostřed lesů u rybníka Valkounova čeká opuštěné tábořiště na příchod svých obyvatel. Ti se však v den srazu potkali na druhé straně kopce a hned začínají přípravy na expedici, a to sháněním víz. Každý z výpravy potřebuje do svého pasu (který spolu s penězi, vlnkou a tričkem dostal od sponzorů, které zde nemůžeme jmenovat) víza ze 4 ambasad, podle států, kterými bude k hoře Čehokori neboli K2 projíždět. A již první den se všichni začínají učit smlouvat, neboť táborová měna je letos obzvlášť tvrdá. Po získání víz vítá tábor přichozí dobrou českou stravou, hned druhý den ráno však nasedá celá posádka do vlaku a vydává se na východ. V Rumunsku zvládá překonat spadlé troleje. Bulharské hranice překonává na kole, protože to je levnější, ač daleko méně pohodlné, neboť pro každou ze dvou šestičlenných skupin je jen jedno kolo bez šlapek a brzd. V obtížném terénu se musí navíc na kole vystřídat všichni. Noční vlak v podobě teepee už představuje zase příjemné posezení a na zpřijemnění cesty hraje hry a povídáme si o nejnáročnějším výstupu, který nás také čeká. Ráno už jsme v Turecku a vše se zdá být v pořádku, až na problém s pasy a vízy, kvůli kterým se skupina ocitá ve vězení. Ambasador má však dobré styky, a tak k pokračování v cestě stačí obveselit nějaké papaláše krátkým divadelním představením o České republice. Odpoledne si mezi tureckými šejky zkusíme ještě pozice manažerů a investorů při náročném intelektuální hře Investice. Nepříjemnosti přicházejí až k večeru, kdy se expedice chystá na přechod do Íránu. Náhodou zpozorují vraždu jednoho bachaře a vyslechnou rozhovor, ze kterého plyne nemožnost legálního přechodu hranic. Expedice se však nevzdává a na radu domorodců se vydává na dlouhou pouť za svým vysněným cílem. Cesta za hranice Íránu končí až k ránu. Po pár hodinách spánku začíná starost o bezpečný přechod íránského území, tedy shánění víza. Vzhledem k nelegálnímu přechodu hranic se expedice uchyluje k využití služeb padělatele. Nedaleká skála v sobě ukrývá vytesanou íránskou abecedu, díky které mohou členové expedice přeložit své údaje do íráňštiny a

domluvit se tak s padělatelem. Následující den se expedice už blíží pod horu, ještě navštíví buddhistický klášter a sama si vyzkouší práci mnichů, kteří vyrábějí mandaly. Odpoledne se už staví výškové tábory, výprava je navázaná v sedáčích, přenáší potřebný materiál a překonává po laně průsmyky. Po setmění přijde čas na zbavování se přebytečné výbavy, tedy přemýšlení o tom, co je (v životě) opravdu podstatné. Poslední den tábora čeká expedici dobytí vrcholu. Tři skupiny jdou každá jinou cestou. A však z každé skupiny se musí všichni kromě jednoho vrátit zpátky. Koho vybrat? Kdo půjde, kdo dobjede vrchol? Těžké otázky, ale výstup na vrchol K2 je ten nejobtížnější. A tak ho zdolají jen tři účastníci celého tábora (a jeden vedoucí). A co se vlastně na Vysočině dá dobytí za vrchol? Jako vrchol K2 nám posloužila věž katolického kostela, nejvyšší široko daleko a k nám zároveň blízko. Ty tři, kteří vrchol dobyli, po příchodu do tábora ostatní příliš radostně nevitají, zvláště když se dozvědí, o co přišli. Panuje zvláštní nálada. Lítost, výčitky, naštvání... Měl jsem to být já! Chtěla bych, aby tam se mnou byli i ostatní. Ne vždy všichni vyhrájí a dostanou se na vrchol. Někdy umět poslat místo sebe někoho jiného je stejně důležité jako vrchol zdolat. A tak se celá expedice pomalu vrací zpátky do Čech. Při stavbě vrtulníku, který musí 5 minut unést 1,5 metru nad zemí šest lidí, už výprava zase vesele spolupracuje. V letecké pak dostávají všichni horolezci svačinu a na letišti v Praze se jim dostane přivítání jako velkým hrdinům. Oslavy celé expedice vrcholí při večerní vernisáži, na které účastníci výpravy představují novinářům díla, která znázorňují jejich výstup. Šampaňské teče proudem a jídla je pro každého také dost. Co všechno si účastníci tábora Valkounov teen z expedice odnesli? To byste se museli zeptat jich samotných, ale spousta zážitků a pár zkušeností to nejspíš bylo. Vedoucí se o to alespoň snažili.

Barbora Čašková, foto: autorka textu

PODZIM 2010 – ZAHRANIČNÍ PROGRAMY YMCA

Seminář IT´S NOT LATE FOR YOU(TH) - Francie, 9. - 18. 10. 2010

Pokračování velmi úspěšného semináře o klubech pro mládež It´s not late for You(th), který se konal v únoru v Rumunsku, připravila organizace Solidarités Jeunesses Poitou-Charentes na říjnový termín v městečku Montendre ve Francii (blízkou Bordeaux). Za českou YMCA se mohou účastnit dva zájemci. Informace již brzy na stránkách <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/seminare-ymca/rumunsko-2010>.

Seminář TOGETHER IN DIVERSITY - Maďarsko, 7. - 13. 11. 2010

Seminář věnující se ekumenickým vztahům a kulturním rozdílnostem v současné Evropě připravila Evropská aliance YMCA (YMCA Europe) ve spolupráci s Radou Evropy. Účastníci by měli mít o danou problematiku zájem, měli by být ve věku 18 - 30 let a schopni domluvit se anglicky. Seminář bude probíhat v reprezentativních prostorách Evropského centra mládeže v Budapešti, účastnický poplatek činí 50 Euro a zahrnuje program, ubytování a stravu. Cestovné bude účastníkům proplaceno. Přihlásit se je možné do 15. září, účastníci budou vybráni do 25. září. Více informací a přihlášky na stránkách EAY: <http://www.ymcaeurope.com/together-in-diversity>.

Pětiměsíční studijní pobyt v LOGUMKLOSTER HOJSKOLE, Dánsko (leden-červen 2011)

Do konce září je možné přihlásit se na studijní pobyt do dánského mezinárodního programu, kterého se každoročně účastní několik desítek studentů z mnoha zemí světa. I letos se mohou přihlásit 2 zájemci za českou YMCA. Měli by být starší 18 let, aktivní v YMCA, schopni porozumět se anglicky. Díky stipendiu se nehradí ubytování a strava, účastníci si platí cestu, pojištění 50 Euro školné a cca 350 Euro za vyučovací materiál a pomůcky. Více informací na stránkách <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/hojskole>.

Více informací a přihlášky získáte na e-mailu marie.caskova@ymca.cz nebo na telefonu 224 872 044.

Vzhůru za hranice

Jak jste si jistě všimli, s českou Ymkou se můžete vydat i do světa. Jeden ze zahraničních programů je studium na dánské Logumkloster Hojskole, kde jsem strávila minulých pět měsíců. A jaké to bylo? To si přečtete.

Co to vlastně hojskole je? Hojskole je součástí dánské neformálního vzdělávacího systému. Je to vcelku rozšířený typ vzdělání. Během roku se můžete zapsat na mnoho kurzů a otevřeny jsou pro lidi jakéhokoli věku. Dlouhý kurz, který trvá od tří do deseti měsíců (záleží na typu školy) je pro většinu dán jako přestupní stanice mezi střední a vysokou školou. V Dánsku je totiž celkem běžné nechat si po střední škole rok dva pauzu, pracovat, cestovat, poznávat nové věci a rozhodovat se, co jednou v životě dělat. A právě proto je tu hojskole – rozšíří obzory a dá vám poznat dosud nepoznané. Sami si tvoříte rozvrh a můžete tu vyzkoušet opravdu různorodé předměty. Hojskole mohou být úzce zaměřené (sportovní, hudební, výtvarné) a nebo, jako ta naše, naopak s mixem od všeho. Hojskole není součástí „normálního“ vzdělávání, takže nakonec dostanete výstupní hodnocení, ale nedostáváte známky. Všechno se řídí pozitivní motivací, tak trypickou pro dány, nikdo vás do ničeho nenutí, nikdo vás neznámkuje a nekritizuje. Pokud jste se přihlásili, chcete to přece sami dělat a hlavně děláte to pro sebe.

Logumkloster hojskole je všeobecná, jako jediná specifikace by se asi dala brát mezinárodnost. Extra mezinárodní třída, která v Logumkloster je, není

na jiných školách zas tak běžná a už vůbec ne výuka v angličtině. Kromě psychologie, religionistiky a rétoriky byly všechny předměty vyučovány v angličtině a všechen společný program také. A letos byly na výběr hlavní předměty čínská kultura a jazyk, kapela, art, žurnalistika, sólový zpěv, religionistika a psychologie. A vedlejší předměty songwriting, keramika, sport, tanec, dějiny umění, sbor, mezinárodní politika ekologie, malování a kreslení a grafika. A pro všechny mezinárodní studenty ještě povinná world class, která byla hodně neformální a většinou jsme se bavili o tom, jak se máme a co nás v

Dánsku šokuje, čemu vážně nemůžeme porozumět (jako třeba skladbě jídelníčku).

Dost bylo všeobecného popisu, teď jak vlastně taková Logumkloster hřjskole tepe, nebo aspoň tepala za nás. Z Prahy jsme vyrazily 7.1.2010, před sebou měli kromě jedenáctihodinové (v případě brňáček čtrnáctihodinové) cesty do Dánska také pět měsíců v cizí zemi. Dorazili jsme až za tmy do zasněženého Logumkloster, malého městečka dvacet kilometrů vzdáleného od německých hranic. Druhý den se začala sjíždět naše mezinárodní třída, pět češek, později jsme si vysloužily jméno Czech

mafia, Maďarka z Rumunska, Gruzínek a Taiwanka jsme poznávali okolí a měli teambuilding. Později se naše mezinárodní třída doplnila o dva Palestince, dvě Peruánky, Číňanku, Bulharku, Jihoafričanku a Jihoafričana. Dánové dorazili až několik dní po nás takže jsme byli v malé výhodě, že už jsme se trochu znali. Po nějaké době to už bylo samozřejmě jedno, ale myslím, že pro náš pocit bylo dobré, že jsme se poznali dřív, a tak měli vždycky za kým jít. V prvním týdnu jsme jeli na výlet do okolí, měli teambuilding všichni dohromady, zabydlovali se a zútulňovali školu.

A potom už začal náš obyčejný život. Každý den od půl deváté maximálně do pěti škola, a potom volný čas. Den jsme začínali morning singing – zazpívá se několik písniček a někdo mluví o tom, co mu připadá zajímavé a témata byla opravdu různorodá – od hudebních nástrojů, přes města po ekologii. Od devíti potom začíná první hodina, končí obědem ve dvanáct. Další předmět pak začíná ve čtvrt na dvě a končí v půl čtvrté. A další hodina končí ve čtvrt na šest, 15 minut před večeří, ale tu jsme měli jenom dvakrát v týdnu, takže jsme většinou měli od půl čtvrté volno. A po večeří jsme ve škole zůstávali sami, jen s učitelem, který mě službu a ten odcházel v deset večer. A volný čas se dal trávit různorodě – věřte, že pokud bydlíte s dalšími třiceti lidmi ve vašem věku,

rozhodně se nudit nebudete. Ateliér, zkušebna kapely, obývací pokoj, počítačová učebna, pro příští rok i tělocvična, klavír a promítačka v každé učebně jsou vám kdykoli k dispozici, stačí si jen vybrat na co máte chuť. Stejně tak o víkedech jsme si mohli dělat, co jsme chtěli, takže jsme měli opravdu požehnané party, zjistili jsme, co to vlastně znamená „pít jako Dán“. Nebo jsme jenom seděli a povídali si, procházeli se po okolí a vlastně nedělali nic jiného, než co bychom dělali doma.

Jeli jsme na školní výlet do Berlína, Kodaně a Hamburgu a několikrát na výlet po okolí. Měli jsme dva projektové týdny, tři noční kostely a jeden výlet na kanoích. Jedno setkání bývalých studentů a třikrát víkend otevřený pro naše přátele. A měli jsme nespočet dnů plných zábavy, které se nadají popsat, ale musí se zažít. A celých těch pět měsíců jsme si stěžovali na ty samé věci – že se mluví až moc dánsky, že dánské jídlo se nedá jíst, že nám jídelnu opravují moc dlouho, takže musíme jíst v tělocvičně a s odstupem se tomu smějeme a vlastně nám to trochu chybí. A už teď se celá Czech mafia nemůže dočkat dalšího old students meetingu, kde se příští rok potká s někým z vás a s nostalgickým pocitem řekne: „jo,jo LK10, to byly časy.“

Edita Djakoualnová, foto: archiv autorky textu

Spojené YMCA národy

Osmdesát Ynkařů, osm národností a jedno tábořiště. To celé stvořilo během šesti dní nerozlučnou rodinu spojenou společnými zážitky, zkušenostmi a skvělou atmosférou.

Ve dnech 7. - 14. srpna 2010 se kdesi hluboko v lesích, ukrytých kilometr od města Michelstadt v Německu, uskutečnil mezinárodní YMCA tábor pro dobrovolníky. Jeho hlavním cílem bylo motivovat a připravit dobrovolníky pracující pod lokálními YMCAmi pro práci s mládeží a s kolektivem obecně.

Vyjeli jsme před půlnocí z tmou zahaleného nádraží na Florenci žlutým autobusem, který nás měl převézt největší část cesty, a to do Frankfurtu. Ranní paprsky nás probudily již téměř ve Frankfurtu, ve kterém jsme strávili skoro šest hodin čekáním na první vlakový spoj, který byl v naší cílové stanici očekáván jedním z hlavních vedoucích tábora a autem s tolik očekávanou občerstvující vodou.

Městečko Michelstadt, ležící asi hodinu a půl jižně od Frankfurtu by se dalo přirovnat k našim

Českým Budějovicím. Všudepřítomná německá preciznost v oblasti služeb a dopravy byla lemována barevnými domky. Dostali jsme instrukce a mapku a vydali se do tábora. Naše překvapení z nádherného lesa hned na okraji města vystřídalo o to větší překvapení, že o několik metrů dále se nacházelo ještě krásnější tábořiště s chatkami, několika budovami a všuderozprostrájecím se klidem.

Po vyčerpávající registraci, obdržení náramků, triček, brožurek a dalších informací jsme se ubytovali a začali pomalu rozkoukávat. Naše společné prvotní rozpaky z očekávaného mezinárodního prostředí se rázem rozplynuly při úvodní hře plné různorodých úkolů, kdy ke mně přiběhly dvě dívky z Holandska a vesele se se mnou pustily do řeči. Hned jsem se dozvěděl, kde co je a co mě čeká.

Ostatní na tom nebyli jinak. I přes jazykové bariéry a nižší úroveň angličtiny některých účastníků se všichni s radostí navzájem představovali a ihned zjišťovali podrobnosti o těch druhých. V tu chvíli jsem si uvědomil, jak moc jsem se bál, že budeme tolik odlišní od jiných YMCAřů, ale opak byl pravdou. Ač byl každý vychovávan jinou

kulturou a dělal různé věci různými způsoby, YMCAřská atmosféra mě naprosto ohromila a a vytvořila dojem, že snad ani nejsem mimo domov.

Jakožto vedoucí české skupinky jsem byl i vedoucím tábora a tak po krátké informativní schůzce s ostatními vedoucími, která se pak opakovala každý den, jsme šli přivítat všechny zbylé účastníky na úvodní večerní program. První večer byl protkáán jistou nervozitou z nových lidí, ale dobrá nálada a společnost lidí „jednoho řemesla“ vše zlomila.

Následující dny měly vesměs stereotypní rozvrh, však natolik rozmanitě pojatý, že každý den byl naprostým originálem. Dopolední program byl vždy vyplněn hodinovou přednáškou, kterou si připravil vždy jeden národ na téma, která jsou aktuální a pro YMCA dobrovolníky přínosné. Bavili jsme se o sportu, o sebepoznání, o budování komunity a týmu, o globálních problémech a dalších. Po každé přednášce následovaly interaktivnější činnosti v menších skupinkách pod vedením různých vedoucích. Ať už to byly sportovní hry nebo cvičení v kolektivu, vždy to nějak rozvíjelo téma daného dne. Během dopoledne měl tak člověk možnost se zamyslet a zároveň se podívat na danou tematiku z jiného úhlu prostřednictvím aktivní činnosti v kolektivu.

Polední klid provázela slast v podobě obědu, připravovaného místními kuchaři. Doposud má mysl nepobírá, jak tak malý tým byl schopen připravit tak výtečná jídla pro bez mála osmdesátihlavý tábor. Chvillemi jsme měl pocit, že nejsme na táboře, ale v lázních. Pro dobré zažívání nám byl dopřán dlouhý odpolední klid, během kterého vedoucí plánovali následujících 24 hodin a účastníci měli

tak možnost se lépe poznat s ostatními, relaxovat na trávě, jít si zaplavit do bazénu nebo si vyzkoušet některý z mnoha sportů, které tábor nabízel.

V odpoledních hodinách pak probíhali jakési workshopy, které mohl uspořádat kdokoliv, kdo k tomu měl prostředky a chuť. Během týdne jsme se tak mohli setkat s rozličnými činnostmi od hudebních nástrojů přes netradiční sporty, zamýšlečnické skupinky, masáže, deskové hry, tanec, drama až po tvůrčí dílny.

Toto rozptýlení pak přerušila již pouze večere a po ní krátký klid určený k osvěžení ve sprše a přípravě na večerní program. Večerní programy byly různorodé. Jeden večer byl zaměřený na zamyšlení a modlitby, jiný na prezentaci jednotlivých národů, další na spolupráci a poznání se navzájem v rámci jednotlivých chatek.

Chatky byly cíleně namixovány z různých národností, a tak měli účastníci nevolnou možnost se skutečně navzájem poznat a procvičit si anglický jazyk. Polovina tábora byla tvořena němci, tudíž některé chatky měly valné zastoupení v domácím jazyce.

Dení program byl zakončen dlouhým volnem s otevřeným občerstvením a možnou účastí na večerních chvátkách za doprovodu kytary ve speciální

modlitební chatce. Z tohoto typu deního řádu jsem měl obavy. Zjistil jsem však, že pro mládež od šestnácti let výše je večerka v jednu hodinu v noci a volné vstávání daleko přívětivější než tradiční táborový program začínající v sedm ráno a končící před půnocí.

Z celého programu byly povinné pouze přednášky a následující interaktivní skupinky. Kdo tedy oželet ranní snídani, mohl si klidně přispát až k desáté hodině dopolední. První den to málokdo využil a jídelna se již po osmé hojně zalidnila. S nadcházejícími dny se však valné shromažďování přesouvalo na pozdější čas a v posledních dnech jste mohli potkat na snídani skoro všechny až po deváté hodině.

Jeden den byl však z celého tábora speciální. Byl jím celodenní výlet po místních krásách a zajímavostech. Ve středu jsme si tedy přivstali, připravili si svačiny z hojně ozdobeného švédského stolu a vydali se k bazénu do předpřipravených autobusů. Ten den bylo pochmurno a co chvíli nám pře-

lo. Musím však říci, že „tam nahoře“ nás bedlivě sledovali a vždy trpělivě počkali, než jsme se schovali v autobuse na další přejezd. Nakonec jsme tak nezmokli ani cípem trička.

První zastávkou nám byl lanový park. Ve výškách jednoho až patnácti metrů jsme měli možnost prolézt různorodé prolézačky, lanovky a jiné skotačinky a otestovat si tak naši pružnost a svižnost bez

pevné půdy pod nohama. Po vrácení všeho náčiní jsme se přesunuli do sousedního městečka Wertheim, zajímavého svým rozložením. Celá zástavba leží na dvou březích řeky Mohanu, kdy jedna část spadá pod Bavorsko a druhá pod Hesensko.

Nabídkou nám byla prohlídka místní zříceniny, volný prostor pro nakupování nebo prohlídka zajímavostí města. Prozíravě jsem zvolil prohlídku města za doprovodu postarší dámy, která hned na začátku ohromila všechny přítomné, když s každým letmo prohodila několik vět v jeho rodném jazyce. Nejvíce jsem pak byl ohromen, že ve

všech jazycích, včetně češtiny, nebylo poznat, že to není její rodny. Prohlídka byla pak hned o to zajímavější a pro projití nejzajímavějších objektů zbyl i nějaký ten čas na zakoupení pohlednice a posezení u šálku kávy.

Celý výlet byl završen přesunem do jednoho z hlavních benediktýnských klášterů ve střední Evropě. Zde jsme měli možnost shlédnout krátký dokument o místním řádu (ač v němčině), zúčastnit se večerních modliteb v nádherném chrámovém kostele a prohlédnout si rozsáhlé pozemky využívané na pěstování nejrůznějších bylin, obilnin i zeleniny včetně několika biozpracovávajících minitováren. Na konec se pořádalo úžasné a všemi vítané barbecue, po kterém jsme se rozloučili s našimi dvěma průvodci po klášteře a hromadně se naložili za lesku zapadajícího slunce do autobusu.

Jelikož nás na cestě potkala neočekávaná uzavírka silnice, návrat do tábořiště byl opožděn o skoro dvě hodiny. To však nijak nezabránilo, aby se účastníci s chutí shromáždili v hlavním stanu na promítání připravené irské komedie. Celý den tak získal jakousi celistvost a poprvé tak zavládlo v tábořišti hned po večerce absolutní mírumilovné ticho.

Zážitků a příběhů by se dalo vyprávět ještě mnoho. Já však doufám, že tento nástin vám nabídnul živý pohled do jednoho znejúžasnějších týdnů, jaké jsem kdy prožil. Zkušenosti, které jsme zde všichni nabýli, jsou jistě k nezaplacení a přátelství, která zde vznikla, ještě dlouho vydrží.

Přes všechny rozmary počasí a naše přátelské chlupaté myšší kamarády považuji tuto akci za velmi vydařenou a musím podotknout, že se domácí Němci skutečně předvedli, ať už se jednalo o servis, připravenost nebo bleskové řešení jakýchkoliv problémů.

Tento projekt byl nesmírně zajímavý a já pevně věřím, že se nenechá dlouho čekat na svého nástupce v příštím roce. Nezbytvá mi než veřejně poděkovat všem účastníkům z naší domoviny a vás všechny pozvat na tuto ojedinělou akci ať již v Německu nebo v kterékoliv jiné zemi. Teď už dobře vím, že kde jsou YMCAři, tam budu vždy doma!

Filip Rajnoch, foto: autor textu

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 3/2010 POZDRAV PLAČÍCÍM

Redakční úvodník (Pavel Hošek)

Téma

Josef Blaha: Láska a slzy v moderní hebrejské poesii a židovské mystice

Adam Borzic: Zarmoucené srdce – mystika slz

Lukáš Klíma: Pláč v žalmech

Milan Balabán: Pláč – nejen Jeremjášův

Časové úvahy

Jiří Schneider: Volby jako impuls k nové politice

Eseje a studie

Jiří J. Otter: Biblické hapax-legomenon

Pavol Bargár: Zárodky sekularizácie

Milan Balabán: Je Bible kniha vážná, nebo veselá?

Ladislav Pokorný: Zvláštnost Ezechieleova prorocství

Rozhovor

Podpora na „cestě domů“ – Rozhovor s Annou Krutskou (Jiří Schneider)

Dokumenty

Milan Balabán: Když mysl zalétá v dál a pravda vyžaduje vůli

Recenze

Mircea Eliade: Paměti (Pavel Hošek)

Jiří Beneš, Petr Vačura: Pradějiny (Milan Balabán)

Friedrich Assländer a Anselm Grün: Time Management jako duchovní úkol (Jaro Křivohlavý)

M. Čejka, J.Hanuš: Křesťané a socialismus. Čítanka textů: 1945–1989. díl 2. (Ladislav Pokorný)

Dionysios Areopagita: O nebeské hierarchii (Josef Sanitřák)

Poezie

Noční tance Sylvie Plathové (mb)

Kultura

Biela stuha (Pavol Bargár) Cesta (Pavol Bargár)

Akademická YMCA - Jamí retreat 2010 (lp)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne
sudeho měsíce. Předplatné na rok činí 250 Kč.
Objednávky na: predplatne@krestanskarevue.cz.

KŘESŤANSKÁ REVUE
ETF UK, Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1
redakce@krestanskarevue.cz
www.krestanskarevue.cz

YMCA v Ústí nad Labem

Představujeme kolektivního člena YMCA

YMCA v Ústí nad Labem zahájila svou činnost 27. září 1998 organizováním zájmových klubů a kroužků na základních školách v okrese Ústí nad Labem, pořádáním letních táborů v přírodě a sportovních akcí.

Od roku 1998 YMCA realizuje v regionu Ústí nad Labem vzdělávací, zájmové a výchovné projekty na dobrovolnické bázi s obecně prospěšným dopadem na rozvoj místního regionu. V oblasti prevence a péče o děti a mládež realizuje různorodé programy na území města. YMCA je zapojena do činnosti koordinační skupiny za oblast dětí a mládeže a do pracovní skupiny nevládních neziskových organizací dětí a mládeže v Ústí nad Labem.

Mezi hlavní aktivity YMCA v Ústí nad Labem patří nízkoprahový klub Orion, mateřská centra, centrum pomoci, kluby, besedy a přednášky, rekvalifikační kurzy a mnoho dalšího. V roce 2007 přibyla řada nových aktivit a programů v podobě založení pobočky v Krásném Březně - tzv. Multikulturní prostor, jehož součástí je lezecké centrum, internetová kavárna s barem pro besedy, semináře, večírky a setkávání mladých i Hudební studio Pavouk - nejmodernější nahrávací studio v severních Čechách.

Početné aktivity jsou v Ústí krásně členěny na tři hlavní skupiny. Pro nejmenší, pro mladé a taktně napsáno pro starší. Jak jsem již zmínil, mezi využitím času našich nejmenších najdeme v Ústí hlavně mateřská centra, dětské koutky, cvičení s dětmi, plavací aktivity, ale např. i trochu hudby v podobě pěveckého sboru Broučci.

Naši dorostenci mají aktivit o něco více. Velkým lákadlem je jistě místní profesionální lezecká stěna, která je hojně využívána širokou veřejností. Můžete se zde dostat do ptačí perespektivy až ve výšce 9 metrů. Lezecké centrum pořádá četné soutěže, kurzy pro nejmenší a jiné akce. V areálu centra pak mají mladí možnost využít internetové kavárny, stolního fotbalu, šipek a dalších drobných sportovních a herních aktivit.

V Ústí nad Labem se již mnoho let soustředí na práci se sociálně slabšími vrstvami a pro tyto účely již mnoho let funguje i nízkoprahový klub Orion. Probíhají zde besedy na různá aktuální témata týkající se vývoje náctiletých a od roku 2004 se klub činí i co do mezinárodní spolupráce s Ymkami v okolních evropských státech.

Spolupráce s Evropou je taktéž jedním z významných místních počinů. YMCA v Ústí nad Labem je styčným důstojníkem pro svůj kraj pro Evropskou dobrovolnou službu, jeden z programů České národní agentury MLÁDEŽ, a stará se o vysílání a přijímání mladých ze států EU. Prostřednictvím tohoto programu mohou mladí ve věku 18-30 let cestovat po Evropě a pracovat jako dobrovolníci v okolních státech v nejrůznějších oblastech.

Kromě mnoha sportovních vyžití v podobě sportovního klubu, sportovních dnů a turnajů, koncertů, zde existuje projekt Ústecké hudební studio, který má za cíl podpořit všechny kreativní duše ve městě a rozšířit tím i pole místních kulturních aktivit. Cvičit zde může kdokoli a díky dobré spolupráci a smlově mezi hudebním studiem a Ymkou, tak v Ústí nabízí i služby zvučení, stavění podíí a osvětlování akcí. Sám mohu po letošním koncertu tensingového tábora v Ústí potvrdit, že spolupráce je zde brilantní a tento projekt má své viditelné výsledky.

Pro starší příznivce YMCA se zde nabízí Senior klub, kde se všichni schází jednou týdně v prostorách mateřského centra za doprovodu nejrůznějších besed přednášek či koncertů. Tímto bych uzavřel všechny činnosti v Ústí se slovy, že vyžití zde najde člověk každého věku.

YMCA v Ústí nad Labem sdružuje mnoho dobrovolníků i zaměstnanců, kteří se dále rozrůstají. Předsedou je Pavel Hušek. Podle posledních zpráv po letošních oslavách 20 let YMCA jsou zde i možnosti, že zde vznikne nový TenSing. A mě nezbyvá než jim tedy popřát co nejvíce štěstí, zdu a alespoň tolik entuziasmu, jako doposud. Internetové stránky: <http://usti.ymca.cz>.

Filip Rajnoch

20 LET
OD OBNOVENÍ
PRÁCE PO PADU
KOMUNISMU

→ **91 LET**
OD ZAČÁTKU ČINNOSTI
V ČESKOSLOVENSKU

166 LET
EXISTENCE
ORGANIZACE VE SVĚTĚ

Konference u příležitosti oslav 20 let obnovení činnosti YMCA v Československu, pořádaná ve spolupráci s Národním muzeem - Národním památníkem na Vítkově, pod záštitou Mileny Kozumplíkové, starostky Městské části Praha 3.

YMCA v proměnách času

13. října 2010, 14.00 – 18.30 hod., Národní památník na Vítkově, Praha 3

PROGRAM

1. YMCA v Československé armádě na začátku 20. stol.

Plk. PhDr. Eduard Stehlík, zástupce ředitele Vojenského historického ústavu

2. Význam YMCA v rámci dějin Československa

JUDr. Pavel Kosatik, právník, novinář, spisovatel

3. Vzdělávání sekretářů YMCA v období první republiky

PhDr. Zora Dvoráková, historička

4. YMCA a dokumenty totalitních režimů – STB, 2. sv. válka

Mgr. Tomáš Bursík, vedoucí odd. novodobých českých dějin - památník Vítkov

5. Akademická YMCA

PhDr. Jiřina Šiklová. Csc., socioložka, publicistka

6. YMCA - 2. odboj a poválečné období

PhDr. Milena Šimsová a Jan Šimsa, historička a archivářka, emeritní farář ČCE

7. Sport a tábory YMCA v období první republiky

Jaroslav Hynek, sekretář pro vnitřní věci YMCA v ČR

8. Pokus o obnovení YMCA v 60. I. a obnovení v letech 90.

Mgr. Michal Šourek, předseda YMCA v ČR

9. YMCA v ČR dnes a zítra

Jaroslav Hynek, sekretář pro vnitřní věci YMCA v ČR

Srdečně zvou pořadatelé.

Indiaka - jak že se to vlastně hraje?

V minulém čísle jste si mohli přečíst něco o historii hry, tentokrát přinášíme základní PRAVIDLA HRY!

Družstva

Každé družstvo se musí skládat z pěti hráčů. Pokud hrají smíšená družstva, musí během celé hry být na poli alespoň dva hráči stejného pohlaví. Hráči jednoho týmu musí mít jednotné dresy.

Kromě pěti zmíněných hráčů náleží ke každému družstvu maximálně dva střídající hráči. Střídání hráči se mohou vrátit do hry nejdříve v dalším setu nebo v druhé polovině hry. Za jeden set (polovinu hry) smí každý tým střídat nejvíce dvakrát. Pokud chceme střídat, musíme to nejdříve oznámit sudímu, poté můžeme mezi dvěma výměnami míče střídání uskutečnit.

Každý tým má svého kapitána, kterého si zvolí před začátkem utkání. Pouze on může během hry mluvit za celé družstvo, například při protestech a podobně.

Body, sety, vítězství

Každá chyba je bodem pro soupeře. Pokud udělají hráči obou týmů chybu současně, považuje se to za dvojchybu, bod nezískává nikdo a podává se znovu. Pokud družstvo získá bod, podává. Při každé změně servisu se před podáním hráči týmu, který získal bod, na hřišti posunou o pozici dále ve směru hodinových ručiček.

Popis turnajů v indiiace obsahuje 2 možné způsoby hry:

1. hra na body:

Set trvá tak dlouho, dokud jedno z družstev nezíská 25 bodů s alespoň dvoubodovým rozdílem oproti soupeři. Pokud je rozdíl menší než dva body, hraje se tak dlouho, dokud jedno z družstev nezíská nutný dvoubodový náskok. Po skončení setu si týmy vymění strany hracího pole. Tímto systémem se hraje tak dlouho, dokud jedno z družstev nedosáhne předem určeného počtu vítězných setů. Pokud je nutno hrát rozhodující set, mění se strany hřiště po dosažení 13 bodů.

2. hra na čas:

Hraje se na dva poločasy, které trvají předem dohodnutou dobu, maximálně 10 minut. Vyhrává to družstvo, které má na konci hry nejvíce bodů. Při hře na K.O. systém je možné hru prodloužit o rozhodující set (maximálně dva poločasy po 3 minutách).

Podání

Podává se z pravého zadního rohu. Může se podávat z libovolného místa za zadní čárou.

Ve chvíli podání musí všichni zbylí hráči obou družstev zřetelně stát na svých pozicích. Pozice jsou očíslovány od pravého zadního hráče (1) proti směru hodinových ručiček až po levého zadního hráče (5) (pravý zadní – 1, pravý přední – 2, střední přední – 3, levý přední – 4, levý zadní – 5).

Ve chvíli, kdy indiaka opustí ruku podávajícího hráče, mohou ostatní hráči opustit pozice.

Podání nesmí být blokováno ani hned první ranou odehráno zpět. Pokud protihráči indiaku hned po podání zahrají přes síť, považuje se to za chybu jejich týmu a podávající družstvo získává bod.

Hra

Během hry jsou povoleny tři přihrávky v rámci jednoho družstva. Jeden hráč se nesmí indiaky dotknout dvakrát za sebou, počítají se i náhodné dotyky.

Výjimkou jsou bloky, ty se jako dotyk samotný nepočítají – hráč, který se míčku během blokování dotknul, může ihned poté hrát dál. Blokování se také nepočítá do zmíněných tří povolených přihrávek. Jako blok se hodnotí statická oboustranná obrana nad sítí.

S výjimkou podání se ve hře smí indiaka dotknout sítě mezi postranními čarami. Dotyk sítě nebo jiný pohyb mimo hranice hřiště se považuje za chybu.

Pokud se míček zasekne v síti a jde teprve o první nebo druhou nahrávku, nařídí se nové podání. Pokud je to třetí dotyk hráče (a míček tedy měl jít přes síť), počítá se to jako chyba a soupeř získává bod.

Hra na síti, přešlapy, přesahy

Během hry není hráčům dovoleno dotýkat se sítě, ani uvnitř, ani vně hřiště. Přesah hráče přes síť i zásah do soupeřova pole pod sítí je zakázán. I přešlap částí chodidla se počítá jako překročení dělící čáry, a tedy chyba.

Dvojchyba

Jako dvojchyba se hodnotí situace, kdy udělají chybu zároveň hráči obou družstev. V takovém případě se hra přeruší a znovu se podává.

Také vnější vlivy jako například přítomnost jiné osoby v hřišti, poškození sítě nebo míčku se hodnotí jako dvojchyba. Hra se přeruší a znovu se podává až po napravení daného problému.

Rozhodčí

Hru řídí rozhodčí. Před začátkem hry se musí přesvěd-

čit o správném stavu hřiště. Během hry stojí v blízkosti jednoho ze sloupků (nejlépe na bedně nebo jinak vyvýšeném místě), tak aby dobře viděl na síť a mohl přehlednout celé hřiště.

Během hry rozhodčí spolupracuje se zapisovatelem a dvěma postranními rozhodčími. Rozhodčí dává pokyn k započetí, přerušení či ukončení hry. Dbá na dodržování pravidel a rozhoduje o tom, kdy se hráč dopustil chyby. Chybu oznamuje znamením rukou a dohlédne, aby došlo k přečíslování bodů. Pokud se některý z hráčů chová nekorektně, může ho sudí napomenout, varovat nebo do konce zápasu vyloučit.

Zapisovatel pomáhá rozhodčímu sledovat prostor pod sítí, postavení a rotaci hráčů. Chyby hlásí rozhodčímu, kterému potom náleží konečné rozhodnutí. Postranní rozhodčí stojí v protilehlých rozích hřiště a sledují každý jednu postranní a jednu zadní čáru. Hlásí rozhodčímu přešlapy a auty.

Po skončení hry je výsledek zapsán do záznamového archu a rozhodčí arch podepíše.

Z německé příručky Indiaca – Eine Arbeitshilfe des CVJM-Westbundes 2006 přeložila Marie Čašková

Go takle indiaka v české YMCA?

Netradiční sporty patří k YMCA už tradičně. Nebylo by špatné pustit se do něčeho nového... co takhle indiaka? Darem od německé YMCA jsme dostali velkou krabici s těmito „okřídlenými míčky“ a tak můžeme opravdu vážným zájemcům (kolektivním členům YMCA, žel ne jednotlivcům, tolik jich zase nemáme) nějaké věnovat, abychom se pokusili nastartovat zájem o tuto hru – sport... a kdo ví, možná jednou i u nás založíme ymkařskou a posléze i národní ligu. Je to hra zábavná, ale také fyzicky náročná. Lidé, kteří hrají volejbal se do hry dostanou po několika minutách, neboť je to velmi podobné. Těm z vás, kteří byste se chtěli nadchnout ještě víc doporučuji youtube a heslo indiaca... některé zápasy jsou opravdu parádní.

J. V. Hynek

YMCA Znojmo slavila 20. výročí obnovení YMCA

Na YMCA Znojmo proběhly důstojné oslavy k 20. výročí YMCA v ČR. Samozřejmě jsme oslavovali především sportem.

Zahájili jsme týden oslav soutěžími pro nejmenší. Děti z 1. až 4. tříd na sedmi stanovištích plnily cestu pohádkou. Posledním úkolem ji dokončily a odměnou jim bylo mimo sladkostí, že se mohly stát členem kolektivu korbalistů YMCA Modrých slonů ve Znojmě a psát průpisovou tužkou s nápisem YMCA.

V pondělí 31. 5. jsme připravili soutěž o nejlepšího střelce na korbalový koš. Tato soutěž se v Nizozemí hraje v oblastních i pak v celostátních kolech. Hází se na 2 koše podle kategorií vysoké od 2,5 m až do 3,5 m na vzdálenost 7 metrů. Nejprve hráli hráči ve věku od 13 do 15 let. Vyhrál Tomáš Veselý, který byl před týdnem na Českém poháru vyhlášen ve své kategorii nejlepším hráčem v ČR. Večer nastoupili proti sobě dorostenci a senioři. Zde se opět ukázali zkušenosti z extraligy juniorů a nejlepší střelec v lize vyhrál i zde, je to kapitán týmu Jan Chlumský. V seniorech tradičně zvítězil Aladár Dančo, i když již není aktivním hráčem, ale technika hodů je bezchybná.

V úterý naši nejmladší vystoupili s pohádkou o Honzíkovi na škole ZŠ JUDr. J. Mareše, která nám nezištně půjčuje tělocvičnu, bezplatně zde máme klubovnu Modrých slonů. Na večer proběhla poslední kategorie soutěže v hodů na koš a to do 13 let. Děti hází na koš vysoký 2,5 m. Vyhráli Vítek Kortan a Jana Nápravová. Ve středu 2.6. se do soutěží zapojili ti, kteří používají více mozek než fyziku a to v dámě a piškvorkách. Bylo to zase vydařené odpoledne zakončené sladkou odměnou.

Ve čtvrtek si zase přišly na své výtvarné dušičky. Z keramické hlíny vymodelovaly krásná sluníčka, které jsme hned vypálili ve školní keramické peci a v pátek krásně barevně dotvořili.

Celý týden jsme zakončili tradičně sportem a to korbaloovým venkovním turnajem a tím jsme se připravili na dětský Český pohár v Chřenovicích na Sázavě. Na tento největší turnaj jsme odjeli 11. – 13. 6. Děti z YMCA Znojmo získaly dvakrát 1. místo. Nejmladší, to jsou děti do 10 let, se svou trenérkou Lenkou Toufarovou dokázaly, že již v tak raném věku mají zvládnutou techniku a taktiku korbálu na vysoké úrovni. V zápasech vyhrávaly nejméně o 20 košů to během 30 minut. Důkazem jejich taktické hry byl i finálový zápas, do kterého proti znojemským Ymkařům nastoupil výběr ze všech ostatních týmů. Přesto děti z YMCA Znojmo vyhrály 7:3. Nejlepšími hráči turnaje byli samozřejmě vyhlášení hráči YMCA Znojmo. Vítězný tým za týden odjíždí se svou trenérkou Lenkou Toufarovou reprezentovat Znojmo do Nizozemí.

V kategorii do 13 let, to je mladších žáků, hráli hráči YMCA Znojmo s plným nasazením, ale chyběli jim někteří hoši, tedy obsadili 3. místo. Tým prohrál pouze s Prostějovem o 1 koš, ale tato prohra jim zavřela účast ve finále. V zápase o 3. místo již zase vyhráli proti Kutné Hoře 9:1. Nejlepším hráčem této kategorie byl vyhlášen Jakub Žák, hráč YMCA Znojmo.

V poslední kategorii starší žáci, je to kategorie do 16 let, se po dvou letech naši hráči dokázali usadit na příčce nejvyšší. Postupovým klíčem bez jediné porážky se v neděli utkali ve dvou zápasech s KC Náchod. Děti YMCA Znojmo si vytkly jediný cíl, za to že Modré slony nenechali hrát ve finále české ligy, porazit letošní mistry ČR a svůj cíl bez chyby splnili. Celý turnaj vyhráli a dokázali, že jsou králi českého žákovského korfbalu. Nejlepším hráčem této kategorie byl vyhlášen Tomáš Veselý.

Ještě vás musíme informovat o výjezdu našich nejmladších korfbalistů Modrých slonů YMCA Znojmo do družebního klubu Bumerang v Nizozemí. Odjeli jsme 18. 6. – 25. 6. do města Schijndel. S tímto klubem již příští rok oslavíme 15. výročí spolupráce. V průběhu našeho pobytu jsme hráli několik velkých turnajů. První zápasy hrály děti ještě v den příjezdu, tedy byly velmi unavené. Přesto dokázaly na tomto mezinárodním turnaji obsadit 2. místo a porazit i výběr Německa. Trenérka Lenka Toufarová mohla být na své svěťence velmi hrdá.

Velkým úspěchem bylo vítězství na mezinárodním turnaji v Belgii v Alkmaar – v klubu Valabo. Koncem našeho pobytu v Nizozemí jsme byli ještě na jednom z největších venkovních turnajů v Eindhovenu, kde hráči Modrých slonů YMCA obsadili 3. místo. Dětem gratulujeme a těšíme se, že nás budou dál důstojně reprezentovat.

Pak ještě odehrály pár přátelských zápasů v Nizozemí a spokojeny plny nových zážitků jely domů. Tyto mezinárodní zkušenosti jsou velmi důležité pro sebevědomí hráčů, kteří budou reprezentovat YMCA Znojmo ve starších kategoriích. Kromě korfbalu si pro nás přátelé z klubu Bumerang připravili i program, kde jsme hráli např. velmi zábavnou holandskou hru schule – stolní hra, byli jsme na výpravě po okolí Schijndelu na kolech, ujeli jsme 10 km. Ještě pro nás připravili hru na stopovanou po Schijndelu.

V září se chystáme na vyhlášení nejlepších korfbalistů YMCA Znojmo za letošní sezónu a tím zahájit přípravu na tu příští, kterou chceme mít ještě úspěšnější.

*Aladár Dančo, YMCA Znojmo,
foto: archiv autora textu*

YMCA Znojmo na turnaji MAYOR CUP 2010

Ve dnech 4. – 5. 9. 2010 se hráči YMCA Znojmo zúčastnili mezinárodního korfbalového turnaje MAYOR CUP 2010 v Prievidzi. Hrál zde i SKK Prievidza, reprezentace Polska do 16 a 19 let a Maďarska do 16 a 19 let.

Znojmeští hráči vyjeli už o den dříve, aby se mohli aklimatizovat po dlouhé 5-ti hodinové cestě. Druhý den hráli první utkání proti reprezentačnímu výběru Maďarska do 16 let, který s přehledem porazili 23:2, takže si při tomto zápase mohli zahrát i všichni náhradníci, kterým je méně jak 15 let. Ve druhém zápase nastoupili proti reprezentačnímu výběru Maďarska do 19 let, které i přesto, že byli mladší, porazili 10:2. Zasloužili se o vítězství zejména svojí bezchybnou obranou a krásnými koši ze střední vzdálenosti. Ve třetím utkání hráli proti reprezentačnímu výběru Polska do 16 let. Byl to velmi vypjatý, nervózní zápas, plný faulů. Tento zápas rozhodoval velmi nezkušený maďarský rozhodčí a dovolil polskému týmu faulovat. Vzhledem k tomu Modří sloni vyhráli jen 11:6. Znojmešský tým byl o hodně lepší než Poláci.

Druhý den Ymkaře čekala daleko těžší utkání. První hráli proti SKK Prievidza, které porazili 11:7 a druhé proti výběru Polska do 19 let. Jednalo se vlastně o finálový zápas. Poláci měli stejně bodů, ale znojmešáci měli lepší skóre. Takže jim v tomto utkání stačila remíza a byli by první. Modří sloni byli věkově v průměru o dva roky mladší a chyběl jim kapitán Jan Chlumský, který byl se školou v Řecku a jedna z klíčových hráček Tereza Ferkovičová, která onemocněla. Přestože ještě 4 minuty před koncem utkání vedli o 2 koše, tento náskok nedokázali udržet a prohráli 8:9., a to z důvodu, že si trenér nemohl vzít time, aby mladé hráče usměrnil v taktice hry.

Sestava TJ Znojmo MS YMCA: kapitán Drahoš Kovalovský, Petr Kovalovský, Ben Islami, Patrik Nguyen, Jakub Žák, Tomáš Veselý, Monika Mostbeková, Andrejka Michalcová, Soňa Sapíková, Nikola Bystřická, Michaela Nováková. Trenéři: Aladár Dančo, Lenka Dančová

Aladár Dančo, YMCA Znojmo

Priority YMCA v ČR

„Vědomí vlastní identity každého subjektu je základním předpokladem pro schopnost naplnění smyslu jeho existence. Tato identita musí být jasně formulovaná, uvědomovaná, podporovaná a žitá. (...) Nositelům identity YMCA jsou její členové, kteří se s posláním organizace identifikují. Identita YMCA vychází z historických dokumentů, které se zabývají posláním organizace, ty by měly být trvale aktualizovány v kontextu měnícího se světa, avšak se zachováním všech základních principů.“ (Identita YMCA 2009)

Ymkaři se hlásí ke svým kořenům. Hlásí se ke svým ideovým dokumentům. Je třeba tyto dokumenty znova a znova promýšlet, aby směřování YMCA bylo promyšlené a aktuální. Ve třech ideových dokumentech YMCA (Pařížská báze, Kampalské principy a Challenge 21) je formulováno celkem 23 hodnot pro práci YMCA. Které to jsou? Pro větší přehlednost je rozdělím podle oblastí: obecné – Duch – duše – tělo – svět.

Obecné:

- pracovat pro rozvoj člověka
- dokumentovat programy rozmanitost a hloubku křesťanské zkušenosti
- usilovat o duchovní, duševní a tělesnou pohodu jednotlivců a celé společnosti
- identifikovat se s principy YMCA, mít touhu podílet se na jejich prosazování

Duch:

- sdružovat nejen mladé lidi, být nástrojem šíření evangelia Ježíše Krista
- zvěstovat evangelium Ježíše Krista
- pěstovat dialog a partnerství mezi lidmi různých vyznání a ideologií

Duše:

- podporovat přijetí vzrůstající zodpovědnosti
- podporovat přijetí vedení na všech úrovních
- podporovat a prosazovat čestnost, opravdovost a tvořivost

Tělo:

- podporovat přijetí vzrůstající zodpovědnosti
- podporovat a prosazovat čestnost

Svět:

- podporovat rovnost příležitostí, spravedlnost pro všechny
- vytvářet a upevňovat mezi lidmi prostředí lásky a porozumění
- chránit Boží stvoření proti všemu, co by ho ničilo a uchovávat a chránit zdroje Země pro příští generace
- pracovat pro smysluplné zapojení a pokrok lidí pro své vlastní sebeurčení
- usilovat o to být prostředníky a smířovateli v konfliktních situacích
- pracovat v solidaritě s chudými, vykořeněnými lidmi a utlačovanými rasovými, náboženskými a etnickými minoritami

- propagovat kulturní obnovu
- pěstovat poznávání kulturních identit
- propagovat dodržování práv dětí
- propagovat a obhajovat práva žen
- pracovat pro spravedlivou společnost

Dvacet tři hodnot, to je ale hrozně moc! Které jsou nejdůležitější dnes? Jaká bude odpověď? Jaká hodnota pro práci v Ymce bude nejdůležitější pro Františka či Hedviku? Jak jednotné jsou v Ymce postoje k těmto otázkám?

A tak byl vytvořen dotazník, ve kterém měli dotazovaní ohodnotit význam dané hodnoty pro Ymku na stupnici 1 (nejméně významné) až 7 (nejvýznamnější). Dotázání byli členové Ústředního výboru YMCA v ČR a účastníci Setkání YMCA 2010. Své postoje vyjádřilo celkem 16 členů ústředí, ústředního výboru a dalších dobrovolníků. Vzhledem k malému počtu odevzdaných hlasů bylo provedeno hodnocení výsledků spíše kvalitativního rázu, tj. rozhodujícím kritériem byl počet respondentů, kteří udělili nejvyšší bodové ohodnocení (= 7).

A jak to tedy s hodnotami YMCA aktuálně dopadlo? Dotazovaní se v největší míře identifikují s Pařížskou bází a Kampalskými principy. Nejvíce ze všeho se identifikují s následujícími hodnotami:

- sduzovat nejen mladé lidi, být nástrojem šíření evangelia Ježíše Krista
- pracovat pro rozvoj člověka
- podporovat a prosazovat čestnost, opravdovost a tvořivost
- vytvářet a upevňovat mezi lidmi prostředí lásky a porozumění
- pracovat pro smysluplné zapojení a pokrok lidí pro své vlastní sebeurčení

Souvislosti volby této pětice nám může poodhalit následující tabulka s detailnějšími výsledky dotazování. Jak již bylo řečeno, vzhledem k malému počtu odevzdaných dotazníků byl při vyhodnocování kladen vyšší důraz na počet hlasů nejvyššího hodnocení než na průměr, který v této situaci nemá vysokou vypovídací hodnotu. Pořadí hodnot bylo zpracováno podle průměru tzv. neanonymních hlasů, tj. průměr spočítaný v souboru respondentů, kteří v dotazníku uvedli své jméno. Sledujte rozdělení ideových dokumentů ve výsledném žebříčku.

Hodnota YMCA	Průměr hlasů	Počet 7*
vytvářet a upevňovat mezi lidmi prostředí lásky a porozumění (KP 73)	6,67	11
pracovat pro rozvoj člověka (KP 73)	6,84	9
podporovat a prosazovat čestnost, opravdovost a tvořivost (KP 73)	6,5	(3x7) 7
sduzovat nejen mladé lidi, být nástrojem šíření evangelia Ježíše Krista (PB 1855)	6,17	(3x7) 7
pracovat pro smysluplné zapojení a pokrok lidí pro své vlastní sebeurčení (CH 21)	5,5	6

Jak to dopadlo s ostatními hodnotami? Které hodnoty se ocitly na konci pomyslného žebříčku 23 hodnot? Vidíte je v následující tabulce:

Hodnota YMCA	Průměr hlasů	Počet 7*
zvěstovat evangelium Ježíše Krista (CH 21)	4,67 (rozpětí 2 až 7)	3
podporovat přijetí vedení na všech úrovních (CH 21)	4,67 (2x 3)	1
pěstovat poznávání kulturních identit (CH 21)	4,5	4
propagovat dodržování práv dětí (CH 21)	4,33	2
propagovat kulturní obnovu (CH 21)	4,2	0
propagovat a obhajovat práva žen (CH 21)	3,5	2

* Počet dotazovaných, kteří označili 7 – nejvyšší význam pro YMCA

Diskusní příspěvky k tomuto tématu zasílejte na adresu andrea.groschlova@ymca.cz.

Andrea Gröschlová

První výsledky projektu Klíče pro život

– minimální kompetenční profily vybraných pozic

A co s tím v Ymce?

Máme s tím zkušenost asi každý. Ve škole jsme se učili hodně věcí, ale ne vše dokážeme používat v dalším životě. Co s tím? Jako první se tomuto fenoménu začali věnovat odborníci ve vzdělávání dospělých a zpracovali koncept, ve kterém nejde především o vědomosti samotné, ale způsoby jejich používání v praxi – zacházení s vědomostmi. Mluvíme pak o dovednostech, postojích k vědomostem jsou zastřešeny pojmem kompetence. A pro ty nejdůležitější dovednosti, které jsou podstatné pro úspěšné zvládnání změn v naší rychlé době, byl vybrán pojem klíčové kompetence.

YMCA ve svých aktivitách také rozvíjí mnoho dovedností a postojů. YMCA usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše a těla. Máme představu, jaké by měly být výsledky aktivit YMCA, tj. jaké vlastnosti a dovednosti by měl účastník aktivity mít. Máme zpracována témata, kterým by se měla YMCA ve svých aktivitách věnovat a není toho málo:

► A. Duch

1. Setkání s křesťanstvím
2. Křesťanství, víra (Křesťanství, Být vírou a životem učedníky JK, Spojení křesťanské víry s každodenním životem, Opuštění a milosrdenství)
3. Ekumenismus
4. Výchova k odpovědnosti za vlastní rozvoj a hledání smyslu života (Odpovědnost za rozvoj, zájem; Odpovědnost za hledání /nalezení/ smyslu života)

► B. Duše

1. Rozvoj charakterových vlastností (čestnost, fair-play (aktivní – nenecháš ukřivdit), ochota převzít odpovědnost za svůj život (svět), odvaha, odhodlání překonávat překážky, smysl pro spravedlnost, vědomí své ceny, empatie – sociální citění, prvorepublikový „pravý gentleman“)
2. Rozvoj schopností a dovedností (tvořivost, aktivnost, iniciativnost, hospodaření s časem (smysluplné trávení volného času), schopnost vést (řídící

schopnosti), práce v týmu, loajalita, tolerance, otevřenost pro nové i jiné, porozumění, umění formulovat svůj postoj a názor, schopnost vést dialog, rozvoj kritického myšlení, pevného názorového zakotvení, přemýšlení a vlastního úsudku, dobré mezigenerační vztahy

► C. Tělo

1. Fyzická zdatnost, 2. Zdravý životní styl, 3. Tělesná všestrannost, 4. Fyzická práce (zůstává hodnota, práce v týmu, úcta k lid. práci, rozvoj charakteru), 5. Sport

► D. Svět

Svět je čtvrtý rozměr rozvoje osobnosti v Ymce. Čtvrtý rozměr byl součástí výchovného programu už před válkou a na tuto tradici se snažíme navazovat i dnes. Je třeba být vybaven dovednostmi potřebnými pro aktivní zapojení do života společnosti. Mezi základní tematické okruhy byla zařazena:

1. Demokracie a aktivní občanství (demokracie, aktivní občanství, vlastenečství), 2. Starost o svět (globální vnímání světa – příroda, celosvětové bratrství, společnost, společný domov; smířovatel v konfliktních situacích), 3. Nebát se být světle, zdravá individualita, 4. Životní prostředí a příroda (úcta a ochrana přírody a života).

Máme tedy jasnou představu, jaké dovednosti, postoje a hodnoty je třeba rozvíjet a také my sami jako vedoucí aktivit bychom měli být otevření novým věcem. Jak se můžeme Ymkaři naučit dvě cesty:

- Vzděláváním
- Činností – dobrovolnictví, služba

Je tedy patrné, že nejde o to napsat správně test po víkendovém školení, ale umět uplatnit zkušenosti ve svých aktivitách, v dobrovolnictví, službě a zvyšovat tak hodnotu své práce. Na stejném principu je založen projekt Klíče pro život, a tak se jedna z jeho částí – Standardizace organizací neformálního vzdělávání – zaměřuje na proces uznávání neformálního vzdělávání. Cílem je definovat, co má tato organizace umět, aby splňovala

nějaká základní kritéria (= standard) a pak také vytvořit/modifikovat nástroje pro zjišťování a podporu kvality těchto organizací.

Ne vždy si uvědomujeme, co všechno takový obyčejný oddílový vedoucí dělá. Jaké dovednosti má, aby svou práci zvládal. Spoustu věcí děláme se samozřejmostí, za kterou je ale velká přidaná hodnota. Každý z nás by měl radost, kdyby tato práce patřila mezi formálně uznávané. Jakmile však otevřeme dveře tohoto uznávání, vysype se na nás jen hora papírů. Hora papírů a nakonec jedno razítko. Stojí to za to? Záleží na tom, proč se do takové práce pustíme. Chceme se něco se naučit, dozvědět se, jaký na to mají názor jiní, zkrátka se někam posunout? Pak se musíme nad horu papírů povznést.

Projekt Klíče pro život byl zahájen v loňském roce. Co už je tedy hotovo? V části standardizace organizací neformálního vzdělávání byl vytvořen tým lidí z organizací neformálního vzdělávání (Pionýr, Skaut aj.), který zpracoval soubor pracovních pozic pro které mají být určeny standardy. Vybráno bylo celkem jedenáct základních pozic, mimo jiné manažer NNO, lektor, garant vzdělávání, samostatný vedoucí dětí a mládeže, ekonom nebo laický zdravotník pro rekreační akce aj. Standardem pro každou tuto pozici je tzv. minimální kompetenční profil (dále MKP), který se stane východiskem pro vzdělávací kurzy těchto pozic. To vše je proces nutný pro budoucí formální uznávání.

Minimální kompetenční profily jsou zpracované. V profilu každé pozice je popsána její charakteristika, pracovní činnosti týkající se pozice, dovednosti očekávané v této pozici a je toho opravdu hodně. V projektu Klíče pro život se počítá s tím, že organizace, které projeví zájem o formální uznávání, převezmou tyto profily pro svou práci. Každá organizace má však možnost si tento profil upravit podle svého zaměření, tedy i YMCA.

Jedná se o aktuální materiál, který můžeme použít pro tvorbu systému vzdělávání. Musíme vybrat pozice, které chceme do systému vzdělávání zapojit, daný kompetenční profil upravit podle zaměření Ymky a vytvořit vzdělávací program pro vybrané pozice. Pro příklad představíme alespoň částečně minimální kompetenční profil pozice „Samostatný vedoucí dětí a mládeže“.

Samostatný vedoucí dětí a mládeže

Kompetenční profil stanovuje obecné požadavky na pracovní předpoklady vedoucího dětí a mládeže. Tato pozice svojí praktickou náplní i požadavky na vzdělávání musí vycházet z norem jednotlivých NNO, pracovní předpoklady musí odpovídat dále zaměření činnosti v organizacích a oddílech tak, aby byla zajištěna správnost přenášených informací, kompetencí a aby organizace činnosti odpovídala specifikům jednotlivých organizací.

Charakteristika

Samostatný vedoucí je pracovník, který řídí (plánuje, realizuje a vyhodnocuje) činnosti kolektivu dětí či mládeže v dané specializaci s ohledem na potřeby jednotlivců a skupiny.

V této pozici jsou očekávány tyto odborné dovednosti:

Analyzování potřeb sociální skupiny

- rozpozná důležité potřeby dětí a mládeže na základě znalosti základních lidských potřeb a vývojových specifik věkové kategorie a sociálního zázemí,
- vhodnou metodou (např. dotazníkem nebo rozhovorem) odhalí, jaká aktivita (hra, změna přístupu vedení) by zvýšila zájem o činnost

Formulace výchovných a vzdělávacích cílů

- formuluje specifické, měřitelné, akceptovatelné, reálné a termínované cíle,
- má dlouhodobou vizi, která je v souladu s vizí organizace,
- sestavuje roční plán, který obsahuje výchovné a vzdělávací cíle a je v souladu s dlouhodobou vizí organizace,
- sestavuje plán dílčí akce

Které další dovednosti jsou očekávány u samostatného vedoucího? Všechny jsou rozpracovány stejným způsobem jako v tabulce výše, dále však následuje už jen jejich základní výčet. V každém případě se s nimi ale budete moci seznámit v příštích měsících, zvláště pokud jste vedoucími některé aktivity v Ymce.

Samostatný vedoucí dětí a mládeže:

- aplikuje výchovných a vzdělávacích metod
- pracuje s dětmi a mládeží se speciálními vzdělávacími potřebami
- organizuje a zajišťuje hry a dalších činností
- provádí prevenci
- provádí multikulturní výchovu
- provádí environmentální výchovu
- provádí výchovu proti šikaně
- provádí výchovu ke zdraví
- posuzuje bezpečnostní a zdravotní rizika
- poskytuje krizovou intervenci
- poskytuje první pomoc
- analyzuje účinnost výchovy
- aplikuje dovednosti související se vedením
- orientuje se v právní úpravě činností dětí a mládeže a dospělých

Minimální kompetenční profily představují první výsledky projektu Klíče pro život. Tyto profily zpracovali naši kolegové. Naše věc je, jak tyto profily budeme umět využít pro sebe a pro svou práci.

Andrea Gröschlová

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochutnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek s ostatními,
doporučte to našim čtenářům.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

KRÁČELI JSME A PRACOVALI SPOLEČNĚ

Velice krátce poté, co se Sametová revoluce (1989) stala historií, se mezinárodní YMCA rozhodla založit skupiny, které se nazývaly „Field Groups“ („polní skupiny“). Tyto skupiny měly asistovat při znovuoobnovení Ymeka v zemích východní a střední Evropy, které byly původně okupované komunisty. Program těchto skupin měl pokrývat i Československo (později Českou republiku a Slovensko). Byl jsem požádán o převzetí vedení těchto skupin a současně i členů z Dánska, Německa a Švýcarska společně s lidmi z Čech a Slovenska. Ze začátku jsme měli také podporu z Anglie a Kanady.

Mé pocity dnes jsou takové, že být deset let (1990 – 2000) vedoucím této skupiny, bylo jedním z největších privilegií, které jsem ve svém životě měl. Jméno skupiny bylo později přeměněno na „Partner Group“ (Partnerská skupina), a tento název pouze podtrhuje to, co bylo celou tu dobu ve skupině naším prací: Kráčeli jsme a pracovali společně.

Samozřejmě, že jako vnější členové skupiny, jsme měli dlouholetou zkušenost s prací pro YMCA v našich zemích, a snažili jsme se podělit se o ní s vámi. Ale nikdy jsme si nemysleli, že jsme se stali až takovými specialisty, kteří rozumí všemu. Velice záhy jsme poznali, že se máme od vás, kteří máte v 50 leté historii zkušenosti nejdříve s nacistickým a pak komunistickým režimem, ještě hodně co učit. Snažili jsme se něco vytvořit (v prvních letech i s nezbytnou finanční podporou), ale hlavně jsme diskutovali a probírali věci společně a snažili jsme se najít příležitosti a cesty vpřed. Zjistili jsme také, že rčení „Things take time“ (Všechno chce svůj čas) má speciální význam, zvláště po konci komunistické éry.

Hlavně jsme pocítili nedostatek času při řešení ztráty vašeho majetku získaného před 2. sv. válkou. Pamatuji si na setkání se zástupcem ministra školství a s hlavou personálu kanceláří prezidenta Havla. Vždy společně s Luborem Drápalem. Jednání týkající se vlastnictví je dnes pravděpodobně už historií, ale je to škoda, že jste museli to tolik přijít.

Odd Bjoernsen

Účastnil se aktivit Field Group (později Partner Group) pro Českou republiku a Slovensko na začátku 90. let. minulého století. S ideou a programem YMCA se poprvé setkal už jako malý kluk v Kristiansandu. Vedoucí v tamní YMCA jej velmi inspirovali pro jeho další život.

Později během studia teologie se účastnil a vedl řadu aktivit v YMCA-YWCA. Po roce, kdy působil jako kaplan Královské stráže v Oslu, dále pracoval 6 let jako okresní sekretář a 7 let jako asistent generálního sekretáře na národní úrovni pro YMCA-YWCA Norsko.

V r. 1973 se stal farním pastorem v nové farnosti ve východním Norsku a ve stejném roce byl zvolen členem výkonného výboru Světové aliance YMCA, v této funkci setrval 6 let. Po dobu 6 let byl také předsedou YMCA-YWCA Norsko.

Během sametové revoluce bylo rozhodnuto, že by se mělo Norsko ujmout vedení Field Group v Československu, kterou řídil deset let.

Když už jsem zmínil Lubora Drápala, myslím, že YMCA má mnoho důvodů být mu vděčná. Byl to muž s velkou důvěrou v YMCA, se schopností a potřebou obnovit ji. Měl tuto organizaci neustále ve své mysli a pracoval

pro ni velmi rád. Byl také velice chytrý v tom, že využil mnoha svých kontaktů. A když to někdy bylo složité s ústřední správou, chopil se kormidla. Samozřejmě, že to byly mladší generace, které měly převzít tuto práci – ne jenom na lokální úrovni, ale on, společně s ostatními z předválečné Ymky, byl velice důležitým „mostem do budoucnosti“.

Doufejme, že jsme byli i my, členové „Field Group“, součástí takového mostu. Prožili jsme lepší i horší časy během těch let, a vzali jsme si z nich poučení – což si myslím, že vy také. Jsou to výzvy k budování mostů.

Jaké jsou moje nejlepší vzpomínky z těch deseti let ve Field a Partner skupinách? Tak především to, že jsme mohli být svědky růstu, zakládání nových sdružení, zdolávání těžkých časů, že jsme mohli vidět to nadšení mladých lidí, kteří vstupovali do organizace a brali na sebe zodpovědnost. A také to bylo přátelství s mnoha lidmi z celé země, a především uvnitř mezinárodní skupiny. Vždy jsme se těšili na každé setkání, ať to bylo v České republice nebo na Slovensku, a byli jsme si vědomi, že je to pocta být součástí něčeho tak významného. Ta důležitost přinášení Krista a základních idejí YMCA zpět do vaší země, stejně jako kontrast k tomu všemu, čím jste museli projít v průběhu komunistických let. Velice silně věřím v ideu YMCA, jejímu „trojúhelníku“, který mluví o rozvoji ducha, duše a těla, a všemu, co je založeno na učení Krista a na nezměrné lásce našeho Boha. Já, a věřím že i ti, kdo byli v minulých letech členy našich skupin, jsme velice vděční pokud jsme k této ideji nějakým způsobem přispěli. Zcela osobně musím říci, že během desetileté práce v našich skupinách jsem začal brát vaši zemi jako moji druhou vlast, moji druhou domovinu. Tento pocit u mne přetrvává.

Rád bych zakončil svůj dopis přáním všeho nejlepšího do budoucnosti české Ymky. 20 let není dlouhá historie, ale já vím, že jste dosáhli hodně, a že se velmi těšíte na toto výročí. Ať se vám stále daří pokračovat dále s pozhěním našeho Pána. Budete vždy v mých modlitbách!

Gratuluji k vašemu výročí!

Srdečně zdraví

Odd Bjoernsen

Cementová lady

Představovala jsem si to jinak. Když jsme před dvěma měsíci s přítelem koupili náš první společný byt, jásalí jsme nad jeho dezolátním stavem. „Chápeš! Tady bude pohovka a v ní budu sedět já, a tady budou žebřiny a tam budeš viset ty a budeš na mě volat, co bude k obědu!“ poskakovala jsem v troskách bytu a předváděla běžné rodinné situace. Byt jsme vybírali tak dlouho, že bychom si na zelené louce za zlomek toho času postavili dvoupatrový bunkr.

Prohlídky probíhaly pokaždé stejně. Realitní makléři se křečovitě opírali o dezolátní radiátory a nedoléhající okna a sršeli vtípem (viz. jeden z mých prvních fejtonů) a my procházeli desítkami bytů, kde se lidé dívali na televizi, vařili a přebalovali děti. Jednou jsme se zúčastnili dokonce manželské hádky, a to i argumentačně.

Cítila jsem se chvílemi jako slídil, který špehuje cizí domácnosti, ale díky této zkušenosti se ze mě stal profík na třídění podstatných a nepodstatných informací na realitním trhu. Při odchodu se například často člověk proti vůli realitního makléře od obyvatelů bytu jen tak mimochodem dozví nějakou zcela zásadní informaci, která ho od koupě odradí. Vzpomínám si, jak jsme před půl rokem nadšeně opouštěli jeden z bytů a otlýl taška v umaštěném nátělníku na nás do zavírajících se dveří na rozloučenou zavolal: „To víte, byt je to pěkněj, nebejt toho věcného břemene!“ Před vchodem jsme z asertivního realitního hochy vypáčili informaci, že s námi v případě koupě budou bydlet příbuzní prodávajícího, což nás poněkud odradilo.

A pak jsme najednou narazili na makléře, který nás varoval už před domem: „Podívejte se, je to kůlnička na dříví, nelekejte se!“. Ve výtahu na nás spikle-

necky zašeptal: „Počítejte s tím, že to musíte všechno zrekonstruovat!“ a před bytem na nás ještě udělal bojovné gesto, jako na parašutisty před seskokem. Na uvítanou jsem hned u dveří dostala ránu elektrickým proudem od jakéhosi sloupku s drátem. Byt vypadal skutečně ořeseně, ale cena našťestí odpovídala kvalitě. Naše nadšení pro společný projekt rostlo s každou ulomenou dlaždicí, s každou stopou pravěkého bytového dizajnu. Tapety s budovatelským motivem, nás definitivně zlomily k tomu stát se vlastníky doupěte, které bude do roka a do dne moderním luxusním rájem na zemi.

Určitě všichni znáte to nadšení pro vlastní projekt, kdy takové věci jako peníze, čas a skutečné vlastnosti materiálů ustupují do pozadí ve prospěch jakési mlhavé představy o výsledku.

Když jsme dostali klíče od nového bytu, proháněli jsme se s přítelem po té zřícenině s líhovou fixou a po zdech čmárali elektrické zásuvky a futuristický nábytek. Zblblá z reklam na hypotéky jsem se zasnila a plasticky viděla tuhle scénu. Já stojím ve slušivých montérkách

a čepičkou z novin na štaflích a natírám zeď modrou barvou. Přítel stojí ve frajerských dřínách pod štaflemi a ve volných chvílích maluje prstem do zasychajícího betonu srdíčka. Oba se šťastně smějeme. Přítel mi mázne barvou něžně po tváři a řekne: „Ty moje pomalovaný štěstí!“ No uznejte, že moje romantická představa o tom, jak probíhá rekonstrukce bytu nemá příliš reálné kořeny.

A tak taháme po nocích pytle s cementem. Nadávky a nehty lítají všude okolo a někde na dně zasychajícího betonu leží jediný klíček od schránky. O víkendech jezdíme po nákupních střediscích, kde předvádíme italské scény na téma sprchový kout nebo vana, laminát nebo dřevo a všichni prodavači nás už znají a vědí, že tomu nerozumíme ani jeden. A tak vždycky přijdeme s nějakým plánem, prodavač od obkladů se nám srdečně zasměje a my odjedeme s plánem úplně jiným.

ANKETA 4/2010

Myslíte si, že jste schopni udělat něco (i drobnost), co může pomoci všem lidem?

Maximálně 100 (121 hl.)

Maximálně 1.000 (59 hl.)

Maximálně 100.000 (63 hl.)

Maximálně 1.000.000 (55 hl.)

Maximálně 10.000.000 (67 hl.)

Ano všem (59 hl.)

Celkem hlasovalo: 424

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Minulý týden jsme vybourali zeď. Pak jsme se shodli, že tam zeď měla svoji funkci, takže za chvíli jedeme pro cihly. Červené, do obýváku. To se pán ve stavebninách zase smíchy zlomí v pase. Největší strach mám ale ze sousedů. Chtěla jsem upéct bábovku a obejít s ní polovinu sídliště. Viděla jsem to v televizi. Neumím péct a momentálně nemám ani troubu, tak se alespoň na sousedy mile usmívám a hlasitě zdravím. Oni se neusmívají a nezdraví. Nemají nás rádi, protože jim už šest týdnů kopeme nad hlavami. Kdyby ochutnali mojí bábovku, uznali by, že rachot sbíječky nezanechá takovou pachut jako moje těžké moučné těsto. Moje pekařské výrobky mají tu unikátní vlastnost, že když je ochutnáte, za celý den se Vám už nic horšího nestane.

A tak asi dneska kromě červených cihel nakoupím někde perníčky a zbaběle je naházím sousedům do schránky, protože láska prochází žaludkem, i když ta moje bude ještě pár měsíců procházet stavebninami.

Renata Francová, kresba: autorka textu

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšité logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz

Pozor! Na světě jsou nová trička YMCA s nově zvoleným mottem YMCA – prostor pro Tebe. Máme řadu velikostí a několik barev, takže nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, kde najdete i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor jdou rychle na odbyt, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Směřování YMCA

Rok 20. výročí znovuoobnovení činnosti YMCA na našem území je i příležitostí k bilancování, z něj by pak měly vyjít i úvahy nad směřováním do budoucna. Přemýšlíte o tom? Podělte se se svou úvahou.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 10. 2010.

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz.

OIKUMENE – Akademická YMCA

pořádá Retreat (soustředění naplněné setkáváním, přednáškami, diskusemi a novými zážitky)

Krize jako šance(?)

Pro podzimní Retreat jsme zvolili nadpis „Krise jako šance(?)“. Téma krize chceme nahlédnout z více úhlů (psychologie, sociologie, ekonomie ...). Lze vždy krizi považovat za šanci minimálně k reflexi? Jak nahlížet na současnou ekonomickou krizi a její dozvuky? Jak se z krizí poučit?

Přednášející:

Tereza Stöckelová, Ph.D.

socioložka vědy, Sociologický ústav AV

PhDr. Tomáš Sedláček

filozofující ekonom a makroekonomický analytik ČSOB

Pavla Tichá

předsedkyně sdružení Amelie o.s.

s příspěvkem „Setkání s rakovinou mi pomohlo změnit přístup k životu a ke světu.“

termín konání: 15. 10. - 17. 10. 2010

místo setkání: Svatojánská kolej

Vyšší odborná škola pedagogická, Svatý Jan pod Skalou 1, 266 01 Beroun

<http://www.svatojanskakolej.cz/>

cena: Cena ubytování je 180 Kč/den. O jídlo se tentokrát musíme postarat sami. Pokusíme se zajistit společné stravování v některé blízké hospodě.

Žádáme účastníky, kteří z vážných důvodů potřebují finanční podporu, aby nám dali laskavě předem vědět, že budou žádat o příspěvek na ubytování a pobyt. Na základě vašich předběžných žádostí teprve budeme moci Vám sdělit, jakou výši příspěvku lze očekávat. Vyrozumění Vám osobně zašleme před začátkem Retreatu.

Pro rodiny s dětmi bude zajištěno hlídání mladších dětí, aby se rodiče mohli plně věnovat diskusím.

Pozor: Během retreatu proběhne krátká schůze valné hromady.

Závazné přihlášky prosím zasílejte do 30.9.2010 na adresu: acadymca@etf.cuni.cz

Těšíme se na Vás!

www.akademicka.ymca.cz